

ΑΠΟΦΑΣΗ: 889/2019

(Αριθμός έκθεσης κατάθεσης αγωγής Γ.Α)

**ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ
(ΕΙΔΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ)**

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή Ειρήνη Μπινιάρη, Πρωτόδικη, η οποία ορίσθηκε από τη Διευθύνουσα το Πρωτοδικείο Ηρακλείου, Πρόεδρο Πρωτοδικών, και τη Γραμματέα Αικατερίνη Ξυδάκη.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια, στο ακροατήριό του, την 15^η Απριλίου 2019, για να δικάσει την από και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου αγωγή, μεταξύ:

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ:, δικηγόρου Ηρακλείου, κατοίκου Ηρακλείου, οδός, με Α.Φ.Μ. Δ.Ο.Υ. Ηρακλείου, ο οποίος παραστάθηκε αυτοπροσώπως με την ιδιότητα του ως δικηγόρος, ο οποίος κατέθεσε προτάσεις.

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΜΕΝΟΥ:, κατοίκου Ηρακλείου, οδός, με Α.Φ.Μ. Δ.Ο.Υ. Ηρακλείου που παραστάθηκε μετά του πληρεξουσίου του δικηγόρου Γεωργίου Πιταροκοίλη (Α.Μ. Δ.Σ.Η. 1227), ο οποίος κατέθεσε προτάσεις και προσκόμισε το υπ' αριθμ. 8496/15-04-2019 γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών του Δικηγορικού Συλλόγου Ηρακλείου.

Ο ενάγων ζητεί να γίνει δεκτή η από και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου αγωγή του, που προσδιορίστηκε για να συζητηθεί αρχικά στις 4-02-2019 και κατόπιν αναβολής για τη δικάσιμο που αναγράφεται στην αρχή της παρούσας και γράφτηκε στο πινάκιο.

ΚΑΤΑ τη συζήτηση της υπόθεσης, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις προτάσεις τους.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Από τη διάταξη του άρθρου 216 παρ. 1 ΚΠολΔ, με την οποία ορίζεται ότι

το δικόγραφο της αγωγής, εκτός από τα στοιχεία που ορίζονται στα άρθρα 118 ή 117, πρέπει να περιέχει: α) σαφή έκθεση των γεγονότων που θεμελιώνουν σύμφωνα με το νόμο την αγωγή και δικαιολογούν την άσκησή της, β) ακριβή περιγραφή του αντικείμενου της διαφοράς και γ) ορισμένο αίτημα, προκύπτει ότι η μη πλήρης αναφορά των περιστατικών αυτών καθιστά την αγωγή αόριστη και οδηγεί στην απόρριψή της ως απαράδεκτης, για έλλειψη διαδικαστικής προϋπόθεσης, η οποία αποτελεί και προϋπόθεση του παραδεκτού της (ΑΠ 1611/2008 Δ.2008.1131, ΑΠ 187/2006 Δ.2006.907). Ειδικότερα, για να είναι ορισμένη η αγωγή, με την οποία ο δικηγόρος ζητεί την επιδίκαση της αμοιβής που συμφωνήθηκε με τον εντολέα του για δικαστικές ή εξώδικες ενέργειες, συναφείς με το δικηγορικό επάγγελμα μετά την εκτέλεση τούτων, πρέπει στο δικόγραφο αυτής να αναφέρονται: α) η συμφωνία περί εντολής και το αντικείμενο αυτής, δηλαδή η συμφωνία διεξαγωγής υπόθεσης του εντολέα με καθορισμό (έστω γενικό) του πλαισίου της εντολής, β) το ύψος της αμοιβής (νόμιμης ή συμφωνημένης) και γ) η εκτέλεση της εντολής αυτής με την ενέργεια των αναγκαίων για τη διεκπεραίωση της ανατεθείσας υπόθεσης δικαστικών και εξώδικων πράξεων (ΕφΠειρ 90/2014 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Επίσης, από το άρθρο 904 ΑΚ προκύπτει ότι η αγωγή του αδικαιολόγητου πλουτισμού είναι επιβληθητικής ουσιαστικά φύσης και μπορεί να ασκηθεί μόνον όταν λείπουν οι προϋποθέσεις της αγωγής από την σύμβαση ή την αδικοπραξία, εκτός αν θεμελιώνεται σε πραγματικά περιστατικά διαφορετικά ή πρόσθετα από εκείνα στα οποία στηρίζεται η αγωγή από τη σύμβαση ή την αδικοπραξία και υπό την ενδοδιαδικαστική αίρεση (επικουρικώς) της απόρριψης της κύριας βάσης της αγωγής από τη σύμβαση ή την αδικοπραξία (ΟΛΑΠ 22/2003 και 23/2003 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 734/2011 ΤΝΠ ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ).

Με την κρινόμενη αγωγή του ο ενάγων εκθέτει ότι τυγχάνει δικηγόρος στο Δικηγορικό Σύλλογο Ηρακλείου και ότι ο εναγόμενος του ανέθεσε την εντολή για (α) ι) τη σύνταξη και κατάθεση αγωγής ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου Ηρακλείου αιτούμενος τη νόμιμη αμοιβή για την εργασία του αυτή, ποσού 2.770,10 ευρώ πλέον ΦΠΑ, ενώ ο εναγόμενος του κατέβαλε μόνο τα έξοδα της άσκησης της αγωγής, ήτοι ποσό 164,82 ευρώ, ιι) την αναβολή της συζήτησης κατά τη δικάσιμο της 3ης-05-2018, για την οποία του οφείλει 20,00 ευρώ για το παράβολο της αναβολής και ιιι) αμοιβή για την μία

ώρα απασχόλησης στο Διοικητικό Πρωτοδικείο, ποσού 80,00 ευρώ, β) τη σύνταξη της από 17-01-2014 αρνητικής αγωγής ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ηρακλείου η οποία δεν κατατέθηκε, αιτούμενος το ποσό της νόμιμης αμοιβής ύψους 1.662,00 ευρώ πλέον ΦΠΑ αφαιρουμένου το ποσό των 250,00 ευρώ που του κατέβαλλε ο εναγόμενος, γ) τη σύνταξη και κατάθεση προσφυγής κατά διάταξης του Εισαγγελέα, αιτούμενος ποσό ύψους 1.883,20 ευρώ, για τις 21 ώρες που απασχολήθηκε για τη σύνταξη της προς 80,00 ευρώ εκάστη ώρα συμπεριλαμβανομένου ΦΠΑ και τέλος, δ) τη σύνταξη της από 27-03-2015 αγωγής ενώπιον του Κτηματολογικού Δικαστή που δεν κατατέθηκε αιτούμενος τη νόμιμη αμοιβή του ύψους 6.843,75 ευρώ πλέον ΦΠΑ. Ότι επικουρικά ο εναγόμενος οφείλει τα ως άνω ποσά βάσει των διατάξεων του αδικαιολόγητου πλουτισμού. Εκθέτει ακόμη ότι ο εναγόμενος προέβη σε αναφορά σε βάρος του προς τον Δικηγορικό Σύλλογο Ηρακλείου προσβάλλοντας με τον τρόπο αυτό βάνουσα την φήμη του, καθώς περιεχόμενο της αναφοράς ήταν ότι δεν έχει κερδίσει καμία από τις υποθέσεις του, ότι δήθεν του έχει καταβάλλει αμοιβή χωρίς να έχουν εκδοθεί αποδείξεις, ότι ο ίδιος (ενάγων της παρούσας) τον εξύβρισε. Ότι τα δικόγραφα που έχει συντάξει τα έχει παραδώσει σε έτερους συνάδελφους του, οι οποίοι και τα έχουν χρησιμοποιήσει. Ότι εξαιτίας της συμπεριφοράς του αυτής υπέστη ηθική βλάβη για την χρηματική ικανοποίησης της οποίας αιτείται το ποσό των 10.000 ευρώ. Κατόπιν τούτων, ζητεί να υποχρεωθεί ο εναγόμενος, με απόφαση που θα κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή, να του καταβάλει το συνολικό ποσό των 13.259,05 ευρώ (= 2.770,10€ + 20,00€+ 80,00€+ 1.662,00€ + 1.883,20€ + 6.843,75€) πλέον ΦΠΑ καθώς και το ποσό των 5.000,00 ευρώ για την αποκατάσταση της ηθικής βλάβης και -μετά δε από νόμιμο περιορισμό μέρους του αιτήματος περί χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης, με προφορική δήλωση του ενάγοντα που καταχωρήθηκε στα πρακτικά σε έντοκο αναγνωριστικό - να αναγνωρισθεί η υποχρέωση του εναγομένου να του καταβάλει το ποσό των 5.000 ευρώ για την αποκατάσταση της ηθικής του βλάβης, νομιμοτόκως από την επίδοση της αγωγής, να αναγνωρισθεί το δικαίωμα περί επίσχεσης των εγγράφων των σχετικών με τις υποθέσεις που διαχειρίστηκε μέχρι την οριστική εξόφληση και τέλος, ζητεί να καταδικασθεί στην καταβολή της δικαστικής του δαπάνης. Η αγωγή, με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα, αρμοδίως καθ' ύλην και κατά

τόπον φέρεται ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού (άρθρα 16 αρ. 7, 22 ΚΠολΔ) πλην του αιτήματος περί αναγνώρισης του δικαιώματος περί επίσχεσης των εγγράφων του εναγόμενου μέχρι την οριστική εξόφληση, το οποίο ενόψει της φύσης του δεν υπάγεται στην αρμοδιότητα του Δικαστηρίου τούτου αλλά ως μη αποτιμητό σε χρήμα, υπάγεται στην καθ' ύλην αρμοδιότητα του πολυμελούς πρωτοδικείου. Ως εκ τούτου πρέπει, αυτεπαγγέλτως, και ανεξάρτητα από τη νομική του βασιμότητα, να παραπεμφθεί προς εκδίκαση, κατ' άρθρο 46 ΚΠολΔ, στο αρμόδιο καθ' ύλην και κατά τόπο δικαστήριο, που είναι το Πολυμελές Πρωτοδικείο Ηρακλείου, το οποίο θα δικάσει κατά την τακτική διαδικασία. Η υπό κρίση αγωγή θα εκδικαστεί κατά την ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών - διαφορές από αμοιβές (άρθρα 614 αρ. 5α και 622Α παρ 1 ΚΠολΔ), απορριπτομένου περί του αντιθέτου ισχυρισμού του εναγομένου σχετικά με το αίτημα της ηθικής βλάβης (βλ. Απαλαγάκη Χ., ΚΠολΔ, Ερμηνεία κατ' άρθρο, τόμος 2, 2017, αρθ. 614, σελ. 1771) και είναι επαρκώς ορισμένη, πλην των κάτωθι αιτημάτων, δεκτών γενομένων των ισχυρισμών του εναγομένου και ειδικότερα: (α) ι) το αίτημα ποσού 2.770,10 ευρώ για την από και με αριθμό κατάθεσης αγωγή ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου Ηρακλείου. Ειδικότερα, ο ενάγων υπολογίζει τη νόμιμη αμοιβή του ως εκ του χρόνου γέννησης της αξιώσεως του βάσει των διατάξεων του Ν.3026/1954 και δη σύμφωνα με το άρθρο 100 του Ν.3026/1954 που ορίζει ότι «1. Το ελάχιστον όριον της αμοιβής διά την σύνταξιν κυρίας αγωγής ορίζεται εις ποσοστόν 2% επί της αξίας του αντικειμένου της αγωγής. Επί αγωγών εκ συναλλαγματικών και γραμματίων εις διαταγήν κατά την έκτακτον αυτών διαδικασίαν το ανωτέρω ποσοστόν μειούται εις το ήμισυ. 2. Εάν το αίτημα της αγωγής δεν συνίσταται εις ωρισμένην χρηματικήν απαίτησιν (π.χ αγωγαί αναγνωριστικοί, νομής, κυριότητος, δουλειών, διανομής, ακυρότητος, διαλύσεως Εταιρείας κλπ.) το ελάχιστον όριον της αμοιβής καθορίζεται κατά τα άνω επί τη βάσει της πραγματικής αξίας του αντικειμένου της αγωγής...». Στην προκειμένη όμως περίπτωση, ο ενάγων αποτιμά μεν το αντικείμενο της αγωγής στο ποσό των 138.505,00 ευρώ βάσει του οποίου υπολογίζει το αίτημα της νόμιμης αμοιβής του, πλην όμως από την επισκόπηση του δικογράφου της αγωγής που επισυνάπτεται στην υπό κρίση ουδόλως προκύπτει το ποσό αυτό. Συγκεκριμένα, από το άθροισμα των αγωγικών αιτημάτων προκύπτει έτερο

ποσό και συγκεκριμένα αυτό των 119.605,00 ευρώ (= 4.305,00+ 300,00+ 40.000,00+ 45.000,00+ 30.000,00) ενώ το αγωγικό αίτημα περί καταβολής 100,00 ευρώ μηνιαίως από την 1η-01-2011 και για όσο χρόνο εξακολουθεί η παράνομη κατάσταση δεν δύναται να αποτιμηθεί ενόψει του ότι δεν εισφέρονται έτερα στοιχεία. Συνεπώς, το αντικείμενο της αγωγής ύψους 138.505,00 ευρώ ουδόλως προκύπτει από το κείμενο της συνταχθείσας αγωγής ως αυτή παρατίθεται και ως εκ τούτου δημιουργείται ασάφεια και, συνεκδοχικά, αοριστία ως προς το ύψος της αιτηθείσας από εκείνον νόμιμης αμοιβής του. β) το αίτημα ποσού 1.662,00 ευρώ για την από συνταχθείσα αρνητική αγωγή ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ηρακλείου, η οποία και δεν κατατέθηκε κατά τα αναφερόμενα στο αγωγικό δικόγραφο. Η ως άνω αμοιβή υπολογίστηκε σύμφωνα με το άρθρο 63 του Ν 4194/2013 όπου προβλέπει σε περίπτωση μη ύπαρξης έγγραφης συμφωνίας, η δικηγορική αμοιβή να καθορίζεται με βάση την αξία του αντικειμένου της δίκης ως εξής και δη για τη σύνταξη κύριας αγωγής με βάση την αξία του αντικειμένου της αγωγής όπως παρακάτω : 2% όταν η αξία του αντικειμένου της αγωγής ανέρχεται μέχρι το ποσό των 200.000 ευρώ ενώ στην παρ. 2 του ίδιου άρθρου αναφέρει ότι εάν το αντικείμενο της δίκης δεν αποτιμάται σε χρήμα η αμοιβή υπολογίζεται με βάση το Παράρτημα Ι του Κώδικα. Στην προκειμένη περίπτωση, ο ενάγων υπολογίζει το ποσό της νόμιμης αμοιβής του βάσει του αντικειμένου της αγωγής, το οποίο και υπολογίζει στο ποσό των 95.624,08 ευρώ. Ωστόσο, το ως άνω ποσό ουδόλως προκύπτει από το κείμενο της συνταχθείσας αγωγής (το κείμενο της οποίας παραθέτει αυτούσιο στην υπό κρίση αγωγή) και ως εκ τούτου, δημιουργείται ασάφεια και, συνεπώς, αοριστία ως προς το ύψος της αιτηθείσας από εκείνον νόμιμης αμοιβής του. Ο ενάγων με προφορική δήλωση του που καταχωρήθηκε στα πρακτικά αλλά και με το δικόγραφο των προτάσεων του επιχειρεί απαράδεκτως να συμπληρώσει και να διευκρινίσει το ως άνω αντικείμενο της αγωγής ύψους 95.624,08 ευρώ [ενόψει του ότι κατά το άρθρο 224 ΚΠολΔ, είναι απαράδεκτη η μεταβολή της βάσης της αγωγής η συμπλήρωση ή διευκρίνιση των αόριστων αγωγικών ισχυρισμών με τις προτάσεις, ακόμη και αν δεν οδηγεί σε μεταβολή του αντικειμένου της δίκης (βλ Μακρίδου σε Κεραμέα/Κονδύλη/Νίκα, τόμος Ι, αρθ 224, σημ. 6, σελ. 495)]. δ) το αίτημα περί καταβολής ποσού 6.843,75 ευρώ για την από συνταχθείσα μεν

αγωγή ενώπιον της Κτηματολογικού Δικαστού του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ηρακλείου, η οποία και δεν κατατέθηκε κατά τα αναφερόμενα στο αγωγικό δικόγραφο διότι, όπως και ανωτέρω σύμφωνα με το άρθ. 63 του Ν 4194/2013 η αμοιβή, και στην περίπτωση αυτή υπολογίστηκε με βάση την αξία του αντικειμένου της δίκης. Ειδικότερα, στην ως άνω διάταξη προβλέπεται ότι η νόμιμη αμοιβή για τη σύνταξη κύριας αγωγής υπολογίζεται με βάση την αξία του αντικειμένου της αγωγής και δη κατά ποσοστό 2% όταν η αξία του αντικειμένου της αγωγής ανέρχεται μέχρι το ποσό των 200.000 ευρώ και 1,5% όταν η αξία του αντικειμένου της αγωγής ανέρχεται από το ποσό των 200.001 ευρώ μέχρι 750.000 ευρώ. Στην προκειμένη περίπτωση, ο ενάγων αποτιμά το αντικείμενο της συνταχθείσας από εκείνον αγωγής στο ποσό των 342.187,57 ευρώ πλην όμως, αφενός μεν αυτό δεν είναι δυνατόν να προκύψει ως άθροισμα της αξίας των επιμέρους ακινήτων, που αναφέρονται στην αγωγή (η οποία και παρατίθεται στο δικόγραφο της υπό κρίση), καθώς αυτή δεν εκτίθεται αναλυτικά, αρκούμενος να αναφέρει ότι το συνολικό ποσό του αντικειμένου της αγωγής και άρα του αθροίσματος αυτών, ανέρχεται στο ως άνω ποσό. Από την επισκόπηση του κειμένου της αγωγής τούτης, δεν προκύπτει ότι το αντικείμενο αυτής ανέρχεται στο σύνολο της αξίας των επιμέρους ακινήτων, αλλά αντίθετα, προκύπτει ότι η αξία του αντικειμένου αυτού, ενόψει της φύσης των αιτημάτων της (διόρθωση γεωμετρικών σφαλμάτων), ευρίσκεται με βάση την παρ. 2 του άρθρου 63 του Ν. 4193/2013. Συνεπώς, ενόψει των ανωτέρω, σε συνδυασμό με το ότι το έτερο αγωγικό αίτημα αποτιμάται σε ποσό μόλις 8.249,50 ευρώ, δημιουργείται αντίφαση και, ως εκ τούτου, αοριστία ως προς το ύψος της αιτηθείσας από εκείνον νόμιμης αμοιβής, (α) ιι) και γ) το αίτημα περί καταβολής ποσού 1.883,20 ευρώ και 80,00 ευρώ ως αμοιβή του με χρονοχρέωση για την απασχόληση του. Και τούτο διότι σύμφωνα με το άρθρο 59 του Ν. 4194/2013 «Χρονοχρέωση - Αμοιβή ανάλογη με το χρόνο απασχόλησης. 1. Για κάθε δικαστική ή εξώδικη ενέργεια ο δικηγόρος δύναται να συμφωνεί με τον εντολέα του και να λαμβάνει αμοιβή προσδιοριζόμενη ανάλογα με την ωριαία απασχόληση του, σύμφωνα με όσα ορίζονται στο Παράρτημα Ι του Κώδικα. Αντίστοιχα προσδιοριζόμενη ωριαία αμοιβή δικαιούται ο δικηγόρος να λαμβάνει και για κάθε συνάντηση ή τηλεφωνική επικοινωνία με τον εντολέα του ή με τρίτο πρόσωπο, καθώς και για κάθε άλλη

ενέργεια που σχετίζεται με την εκτέλεση της εντολής που του ανατέθηκε. 2 Ο δικηγόρος είναι υποχρεωμένος να γνωστοποιεί με κάθε πρόσφορο τρόπο στον πελάτη του την ωριαία αμοιβή του...». Στην προκειμένη περίπτωση, αναφορικά με τα υπό κρίση αιτήματα, ο ενάγων μεταξύ άλλων αιτείται το ποσό των 1 883,20 ευρώ ως αμοιβή του με χρονοχρέωση για την απασχόληση του σχετικά με τη σύνταξη προσφυγής κατά διάταξης του Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών ήτοι 21 ώρες προς 80,00 ευρώ εκάστη συμπεριλαμβανομένου ΦΠΑ καθώς και το ποσό των 80,00 ευρώ πλέον ΦΠΑ ως αμοιβή του με χρονοχρέωση για την απασχόληση του για μία ώρα στο Διοικητικό Πρωτοδικείο, όταν αιτήθηκε αναβολή. Ωστόσο, ουδεμία μνεία γίνεται στο αγωγικό δικόγραφο περί ενημέρωσης του εντολέα του για την ως άνω ωριαία αμοιβή του δεδομένου ότι η ενημέρωση του εντολέα - εναγόμενου για την ωριαία αμοιβή του δικηγόρου - ενάγοντα είναι υποχρεωτική για την αναζήτηση του ποσού αυτού. Ως εκ τούτου, το αίτημα αυτό κρίνεται απορριπτέο. (α) ii) το αίτημα ποσού 20,00 ευρώ ενόψει του ότι σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 241 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), «3. Για την υποβολή αιτήματος αναβολής ο διάδικος καταβάλλει παράβολο υπέρ του Ταμείου Χρηματοδότησης Δικαστικών Κτιρίων (ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ.) ως εξής: α) είκοσι (20) ευρώ, ενώπιον Ειρηνοδικείου και Μονομελούς Πρωτοδικείου...» ενώ σύμφωνα με το άρθρο 135 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας «Μη παράσταση διαδίκου - Αναβολή της Συζήτησης. ..3. Με αίτηση του διαδίκου μπορεί να αναβληθεί η συζήτηση της υπόθεσης μόνο μία (1) φορά ανά βαθμό δικαιοδοσίας, εφόσον, κατά την κρίση του δικαστηρίου, συντρέχει σπουδαίος λόγος. Το δικαστήριο μπορεί πάντοτε να αναβάλλει τη συζήτηση της υπόθεσης αυτεπαγγέλτως, όταν συντρέχει σπουδαίος λόγος. Για την υποβολή αιτήματος αναβολής ο διάδικος καταβάλλει παράβολο υπέρ του Ταμείου Χρηματοδότησης Δικαστικών Κτιρίων (ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ.) ως εξής: α) ποσού τριάντα (30) ευρώ, ενώπιον του μονομελούς πρωτοδικείου, β) ποσού σαράντα (40) ευρώ, ενώπιον του τριμελούς πρωτοδικείου και γ) ποσού πενήντα (50) ευρώ, ενώπιον του εφετείου ...». Εν προκειμένω, ο ενάγων αιτείται μεν την καταβολή του ποσού 20,00 ευρώ ως παράβολο αναβολής κατά τη δικάσιμο της 3^{ης}-5-2018 ενώπιον του Γ' Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου ωστόσο, δεν αναφέρει ότι το ποσό αυτό καταβλήθηκε από τον ίδιο τον ενάγοντα της παρούσας, ενόψει του ότι,

κατά τα ως άνω, το ποσό του παράβολου αυτού καταβάλλεται από τον ίδιο τον διάδικο. Παράλληλα, αμφιβολία γεννάται και για το ύψος του ποσού αυτού ενόψει του ότι το ποσό του παράβολου για την υποβολή αιτήματος αναβολής ενώπιον του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου ανέρχεται στο ποσό των 40,00 ευρώ και όχι των 20,00 ευρώ ως αιτείται ο ενάγων χωρίς να γίνεται μνεία περί τυχόν καταβολής τμήματος του ως άνω ποσού από τον εναγόμενο και έτερου τμήματος από τον ενάγοντα προκειμένου να εκτιμηθεί από το παρόν Δικαστήριο. Κατά τα λοιπά, η αγωγή είναι νόμιμη ερειδόμενη στις διατάξεις των άρθρων 57, 299, 914, 920, 932 ΑΚ, 361, 363 ΠΚ καθώς και 70, 176 ΚΠολΔ, πλην α) της επικουρικά σωρευόμενης αγωγικής βάσης, η θεμελίωση της οποίας επιχειρείται στις διατάξεις περί αδικαιολογήτου πλουτισμού που είναι απορριπτέα ως μη νόμιμη λόγω της επιβλητικής της φύσης, διότι θεμελιώνεται στα ίδια πραγματικά περιστατικά, στα οποία στηρίζεται και η κύρια βάση της αγωγής από την αξίωση της αμοιβής του ενάγοντος, με συνέπεια ο τελευταίος να μπορεί να ασκήσει την αξίωσή του από αυτήν χωρίς δυνατότητα προσφυγής του έστω και επικουρικά στη βάση του αδικαιολογήτου πλουτισμού (βλ. ΟΛΑΠ 23/2003, ΝοΒ 2004.1179) και β) του παρεπόμενου αιτήματος περί κήρυξης της παρούσας απόφασης προσωρινά εκτελεστής κατά το μέρος που αφορά το αναγνωριστικό αίτημα, ύστερα από τον παραπάνω περιορισμό του κυρίου αιτήματος περί ηθικής βλάβης της αγωγής από καταψηφιστικό σε έντοκο αναγνωριστικό, καθόσον η κήρυξη προσωρινής εκτελεστότητας επιτρέπεται μόνο στις καταψηφιστικές αποφάσεις (ΕφΘεσ 28365/2011 Αρμ 2012.914, ΕφΑΘ 3702/1986 ΕΛΛΔνη 1986.706, βλ. Κεραμέας/Κονδύλης/Νίκας, Ερμηνεία ΚΠολΔ, έκδ. 2000, τ. ΙΙ, άρθρο 907, σελ. 1721, αρ. παρ. 3) ενώ, αντιθέτως, σημειώνεται ότι είναι νόμιμο το προβληθέν παρεπόμενο αίτημα περί επιδίκασης τόκων από την επομένη της επίδοσης της αγωγής, ακόμη και μετά από τον παραπάνω μερικό περιορισμό του κυρίου αιτήματος περί ηθικής βλάβης της αγωγής από καταψηφιστικό σε έντοκο αναγνωριστικό, τούτο δε διότι από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 340, 341, 345 και 346 ΑΚ προκύπτει ότι η επίδοση στον εναγόμενο αγωγής για επιδίκαση χρηματικής απαίτησης δεν είναι μόνο διαδικαστική πράξη, αλλά έχει και χαρακτήρα οιονεί δικαιοπραξίας όχλησης, που καθιστά τον οφειλέτη υπερήμερο και υπόχρεο να πληρώσει το νόμιμο τόκο υπερημερίας, άρα ο μερικός περιορισμός του αιτήματος της

αγωγής από καταψηφιστικό σε αναγνωριστικό καταλύει μεν αναδρομικά την επίδοση της καταψηφιστικής αγωγής ως διαδικαστικής πράξης, παραμένουν όμως τα αποτελέσματα αυτής ως όχλησης, δημιουργικής υπερημερίας του οφειλέτη και συνεπώς τόκων υπερημερίας, σύμφωνα με το άρθρο 345 ΑΚ (ΟΛΑΠ 13/1994 ΕλλΔνη 35.1259, ΑΠ 77/2014 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 1173/2012 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), Συνεπώς, η αγωγή, για το καταψηφιστικό σκέλος της οποίας καταβλήθηκε το προσήκον τέλος δικαστικού ενσήμου (βλ. το με αριθμ. 27109891395906180021 ηλεκτρονικό παράβολο και την από 18-04-2019 απόδειξη εξόφλησης της Τράπεζας Πειραιώς) πρέπει να ερευνηθεί ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

Από όλα τα νόμιμα και με επίκληση προσκομιζόμενα αποδεικτικά μέσα και συγκεκριμένα από την εκτίμηση της ανωμοτί κατάθεσης του ενάγοντος (ενώ ο εναγόμενος δεν εξέτασε μάρτυρα), που περιέχεται στα ταυτάρια με την παρούσα πρακτικά της δημόσιας συνεδρίασης αυτού του Δικαστηρίου, τα οποία τηρήθηκαν με το σύστημα της φωνοληψίας (άρθρο 256 παρ. 3 ΚΠολΔ), από όλα, ανεξαιρέτως, τα έγγραφα που λαμβάνονται υπόψη είτε προς άμεση απόδειξη είτε για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, την με αριθμ. ένορκη βεβαίωση των και, που λήφθηκε ενώπιον της Ειρηνοδίκου Ηρακλείου, με επιμέλεια του ενάγοντος (βλ. σχετ. την υπ' αριθμ. 2125Γ/9-04-2019 έκθεση επίδοσης της Δικαστικής Επιμελήτριας του Πρωτοδικείου Ηρακλείου Μαρίας Αλεξανδρή), τις φωτογραφίες, η γνησιότητα των οποίων δεν αμφισβητήθηκε (άρθρα 444 παρ. 1 περ. γ', 448 παρ. 2 και 457 παρ. 4 ΚΠολΔ), καθώς και από τα διδάγματα της κοινής πείρας (άρθρο 336 παρ. 4 ΚΠολΔ), που λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο, χωρίς ωστόσο να λαμβάνονται υπόψη για τη διαμόρφωση του δικαστικού πορίσματος) ο υλικός φορέας εγγραφής [USB] που προσκομίζει ο ενάγων, ο οποίος δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη, αφού ταυτόχρονα δεν προσκομίζεται η ακριβής απομαγνητοφώνηση του, συνοδευόμενη από την κατά το αρθρ. 36 του Κώδικα περί Δικηγόρων βεβαίωση Δικηγόρου, η οποία να βεβαιώνει την ακρίβεια της μεταφοράς στο έγγραφο κείμενο του οπτικοακουστικού υλικού με πιστοποίηση αρμοδίου οργάνου που να βεβαιώνει την ακρίβεια της μεταφοράς (ΕφΑθ 7630/2001 ΝοΒ 2002.534, ΕφΘεσ 1939/1998 ΕλλΔνη 1999.383, ΠολΠρΑθ 2575/2007 ΔΙΜΕΕ 2008.502), αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Ο ενάγων και ο

εναγόμενος γνωρίζονται ήδη από τα τέλη της δεκαετίας 2000-2010, καθώς ο πρώτος είχε αναλάβει σε υποθέσεις του δεύτερου τη δικαστική και εξώδικη εκπροσώπησή του. Την ο εναγόμενος υπέβαλλε ενώπιον του αρμόδιου Δικηγορικού Συλλόγου Ηρακλείου έγγραφη «Διαμαρτυρία - Αντίκρουση», αναφέροντας ότι ο ενάγων έχει χειριστεί υποθέσεις του αλλά καμία δεν είχε θετική εξέλιξη για τον εναγόμενο, επίσης προέβη σε κατάθεση αγωγής του ενώπιον του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Ηρακλείου, χωρίς να εκδώσει απόδειξη για την αμοιβή που έλαβε και σε σειρά ενεργειών που τον προβλημάτισαν, αναφορικά με την εκδίκαση αυτών. Στη συνέχεια δε του ως άνω εγγράφου, ο εναγόμενος ανέφερε ένα συμβάν το οποίο έλαβε χώρα την, κατά τους ισχυρισμούς του, στο γραφείο του ενάγοντας, οπότε και, σύμφωνα με τα αναφερόμενα, ο ενάγων ζήτησε 2.000 ευρώ, ώστε να συνεχίσει την εκπροσώπησή του, θέτοντας προθεσμία περίπου ενός μήνα για την καταβολή του και, ενόψει της άρνησής του, αυτόν τον έσπρωξε, τον έβρισε αποκαλώντας τον «κοπρόσκυλο» και τον έβγαλε από το γραφείο. Ο ενάγων κλήθηκε από τον Δικηγορικό Σύλλογο Ηρακλείου προκειμένου να υποβάλλει υπόμνημα για την σε βάρος του ως άνω αναφορά ότε και έπραξε στις Στη συνέχεια, η αναφορά αυτή του εναγόμενου τέθηκε στο αρχείο με τη με αριθμό πράξη του Προέδρου του Δικηγορικού Συλλόγου Ηρακλείου. Συνεπώς, όσα ο εναγόμενος ισχυριζόταν και διέδιδε ενώπιον τρίτων προσώπων για τον ενάγοντα και συγκεκριμένα ενώπιον των επιληφθέντων οργάνων του Δικηγορικού Συλλόγου Ηρακλείου και ανέφερε στην ως άνω αναφορά του ουδόλως αποδείχτηκαν τουναντίον αποδείχτηκε ότι το περιεχόμενό του ως άνω εγγράφου είναι, πράγματι, ψευδές, όπως ότι ο ενάγων δεν είχε επιτυχή έκβαση στον χειρισμό των διαφόρων υποθέσεων που του είχε ανατεθεί καθόλο το χρονικό διάστημα της συνεργασίας τους (βλ. ιδίως την υπ' αριθ. 19/2011 απόφαση του Ειρηνοδικείου Ηρακλείου και την υπ' αριθμ. 2440/717/2011 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ηρακλείου). Επίσης, ουδόλως αποδείχτηκε η τυχόν καταβολή ποσού 6.000 ευρώ στον ενάγοντα δίχως ο τελευταίος να προβεί στην έκδοση σχετικών αποδείξεων. Τέλος, το συμβάν της το οποίο και περιγράφει ο εναγόμενος όπου και ο τελευταίος αναφέρει ότι εξυβρίστηκε και εκδιώχθηκε από το γραφείο του ενάγοντος, ουδόλως επιρρωνύεται από κάποιο αποδεικτικό μέσο. Έτσι, η συμπεριφορά αυτή του εναγόμενου εκδηλώθηκε εν

πλήρη γνώσει του ότι τα διαδιδόμενα ως άνω είναι ψευδή και μπορούν να πλήξουν την τιμή και την υπόληψη του ενάγοντος, στην οποία άλλωστε στόχευε. Κατά συνέπεια, δεν δύναται να τύχει εφαρμογής ούτε η διάταξη του άρθρου 367 παρ. 1 Π.Κ., εφόσον τα ισχυρισθέντα γεγονότα συνιστούν συκοφαντική δυσφήμιση και ως εκ τούτου, ο παραδεκτά προβαλλόμενος ισχυρισμός του εναγόμενου περί εφαρμογής του άρθρου 367 παρ. 1 ΠΚ, τυγχάνει απορριπτέος ως μη νόμιμος, καθώς εν προκειμένω η αξίωση του ενάγοντα βρίσκει έρεισμα στην εκ μέρους του εναγόμενου παράβαση της διάταξης του άρθρου 363 ΠΚ (συκοφαντική δυσφήμιση). Συνεπώς, ο εναγόμενος στην προκειμένη περίπτωση κατέθεσε την συγκεκριμένη αναφορά εν γνώσει των ψευδών γεγονότων που περιείχε και με σκοπό να προσβάλει την επαγγελματική φήμη του ενάγοντος και ακόμη ότι εξαιτίας της διάδοσης εκ μέρους του εναγόμενου ψευδών γεγονότων έναντι τρίτων και, μάλιστα, συναδέλφων του ενάγοντα, ο τελευταίος υπέστη πράγματι ηθική βλάβη. Η συγκεκριμένη υπαίτια και παράνομη συμπεριφορά του εναγομένου προκάλεσε ζημία στον ενάγοντα, αφού καίτοι τελικά η ως άνω αναφορά τέθηκε στο αρχείο από το Πειθαρχικό Συμβούλιο του Συλλόγου της, αναγκάστηκε να υποστεί την ψυχοφθόρο διαδικασία της απολογίας και της εν γένει υπεράσπισης της επαγγελματικής του επάρκειας (πρβλ. ΑΠ 1232/2018 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Επομένως, δικαιούται χρηματικής ικανοποίησης, την οποία το Δικαστήριο καθορίζει στο εύλογο και σύμφωνο με την αρχή της αναλογικότητας (ΟΛΑΠ 9/2015 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), κατά την κρίση του, ποσό των χιλίων (1.000,00) ευρώ, λαμβάνοντας προς τούτο υπόψη την υπαιτιότητα του εναγομένου, την κοινωνική και οικονομική κατάσταση των μερών. Όσον αφορά στο αίτημα για τη κήρυξη της παρούσας προσωρινά εκτελεστής κρίνεται απορριπτέο καθόσον, κατά τη κρίση του Δικαστηρίου, η καθυστέρηση στην εκτέλεση δεν θα προξενήσει σημαντική ζημία στον ενάγοντα. Τέλος, ο εναγόμενος πρέπει να καταδικαστεί στην καταβολή της δικαστικής δαπάνης του ενάγοντος, λόγω της εν μέρει ήττας του στη δίκη και της υποβολής σχετικού αιτήματος (άρθρα 176, 178 και 191 παρ. 2 ΚΠολΔ), κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΠΑΡΑΠΕΜΠΕΙ το αίτημα της αγωγής περί επίσχεσης των εγγράφων που αναλυτικά αναφέρονται στην υπό κρίση αγωγή στο αρμόδιο για την εκδίκασή του Πολυμελές Πρωτοδικείο Ηρακλείου.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ό,τι κρίθηκε απορριπτέο.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει, κατά τα λοιπά, την αγωγή.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τον εναγόμενο να καταβάλει στον ενάγοντα το ποσό των χιλίων (1.000) ευρώ με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της αγωγής μέχρι την ολοσχερή εξόφληση.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τον εναγόμενο στην καταβολή μέρους των δικαστικών εξόδων των εναγόντων, το οποίο ορίζει σε εκατό ευρώ (100,00 €).

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στο ακροατήριό του σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο Ηράκλειο την

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ